

BOOK REVIEWS & KİTAP TANITIMLARI

Kitap Tanıtımı

KIZILCIK KARPUZ OLUR MU HIÇ? İLAHİ ÇEVİRMEN!¹

İnönü KORKMAZ*

Kızılık karpuz olur mu hiç?
İlahi çevirmen! Ülker İnce,
İşin Bengi-Öner Atınca örneği bilginin süzgeci,
gücünü gerektiren bir insan, bilmiş insanlar alabileceği
çözümlerle çözümlenmiş nasıl sonuçları eldeleyebilir? Bu sorulara
yanıtlar arayan öğrenciler için Mektup Akademi çalışması...

DUYGU

Ödüllü çevirmen ve editör kimliğinin yanı sıra ayrıca akademisyen de olan Ülker İnce, “çeviribilim” alanında uygulama ile kuram arasındaki boşluğu doldurmak için, yine çevirmen ve akademisyen kimliği taşıyan İşin Bengi-Öner ile el ele vererek bu bilim dalında hem öğrenciler hem de çeviri eğitmenleri ve akademisyenler için uygulama odaklı bir çalışma sunuyorlar. Yazarların ikisi de çevirmenlik mesleğinin mutfağında çıkmış ve akademinin meraklı ve heyecanlı öğrencilerinin gözlerindeki parlıktan esinlenerek tecrübelerini ve bilgi birikimlerini çeviri uygulaması ile birleştirerek görece

* Phd student at İstanbul University, Translation Studies Department; Lecturer at Trakya University, Translation and Interpreting Department.

¹ Ülker İnce&İşin Bengi Öner. *Kızılık Karpuz Olur mu? İlahi Çevirmen*, İstanbul: Diye Yayınları, 2009, ISBN: 9786054040018, See also http://www.diye.com.tr/?page_id=111
ISBN: 9786054040018

yeni bir noktaya değiniyorlar; çeviri eğitiminde yazın çevirisi uygulamaları. Bilgi birikimi ve tecrübe ile yetiştirilmiş bir ağacın meyvesine benzeyen bu kitap - ne tesadüf ki isminde de meyveler var - özelde yazın çevirisinin genelde ise yazılı çevirinin eğitim odaklı sorunlarına dikkat çekiyor.

Kitap ana hatlarıyla **uygulamalar** başlıkları altında dört atölye çalışmasından oluşmakta. Her bir uygulama çeviri öğrencileri ile gerçekleştirilmiş olup, çeviri eğitiminde genel olarak karşılaşılan şu sorunlar irdeleniyor: Metinde bütünlük kavramı nedir? Metin çözümleme nasıl gerçekleştirilmeli? Çeviri metnin kaynak metinle etkileşimi nedir? Metin çözümlemesi ile çeviri arasındaki bağıntı nedir? ve meşhur “çeviride sadakat” meselesi. Her ne kadar yazarlar kitabın oluşturulması aşamasında sadakat kavramını tartışmayı özellikle amaçlamamış olduklarını belirtmiş olsalar da, kitabın sonsöz bölümünde “sadakat” konusunun dönüp dolaşıp üzerinde durulan bir konu oluverdiğini de ifade ediyorlar (163).

“Eldiveni tersine çevirmek” kitapta “uygulamalar”a geçmeden önce, atölye çalışmalarına ilişkin bilgi verilen bölümde bu çalışma için böyle bir yakıştırma yapılıyor. Daha doğrusu bu çalışmada izlenen yolun tanımlanması olarak ele alınıyor bu ifade. Yöntem ve uygulamada kuramı çıkış noktası olarak almaktansa, kitapta öğrencilere belli uygulamaları sunup onların bu uygulamaların belirleyeceği yoldan giderek kuramsal tartışmalara doğru bir yolculuğa çıkmalarına yardımcı olmak tercih edilmiş. Böylece çevirmen adaylarının çeviri sürecine daha etkin bir biçimde dahil edilmesi sağlanmış ve yazarların ifadesiyle onları “kuru kuram bilgisi” ile boğmaktansa, söz konusu bilgiyi keşfetmeleri için kendilerine bir çok imkan tanınmış.

Uygulamaların öncelikle iki temel amacı olduğu belirtiliyor; çevirmen adaylarında bir edebiyat metninin ve çevirisinin ne olduğuna ilişkin bilinç yaratmak, ikinci olarak da öğrencilerin edebiyat çevirisinin somut gerçeklelerini kavramalarına yardımcı olmak. Bunların dışında, “bir de bütün bunları adayların kendilerinin keşfetmelerini mümkün kılabilecek uygulamalar yapmak” diye ekliyor yazarlar(12).

Uygulama çalışmalarda kullanılan metin türü olarak iki Türkçe şiir, bir İngilizce roman ve yine İngilizce bir otobiyografik öykü seçilmiştir. Uygulamalara baktığımızda önceliğin şiir türüne verildiği görülüyor; Uygulama konuları sırasıyla şöyle: Orhan Veli'nin “İlahi Kızılılık” adlı şiiri, Can

Yücel'in "Kitabesiz Seng-i Mezar" adlı şiiri, F.Scott Fitzgerald'ın *The Great Gatsby* adlı romanından bir parça ve Lawrence Durrell'in *Bitter Lemons of Cyprus* adlı kitabından bir parça. Önceliğin şiire verilmesine gerekçe olarak roman ve öyküye oranla daha kısa olması gösteriliyor. Ayrıca öteki yazın türlerine göre daha sıkı bir örgüye sahip olan şiirin metniçi bağlarının ve metin bütünlüğünün çok kısa sürede açığa çıkarılması da bir başka seçim nedeni olarak sunuluyor. Şiir türünü bir adım öne çıkaran başka bir neden daha var: Yazarlar bunu, metnin örgüsünün, metniçi yapının, metniçi bağların ve bütünlüğün çabucak bozulabilme olasılığının yüksek olmasına bağlıyorlar. Bu olasılığın, adaylara bozukluğu kolayca gözlemlene imkanı sunduğu ve çeviri sırasında bir metnin başına gelenleri görmelerine yardım ettiği için, çevirinin doğasını kavramada yardımcı olabileceği düşünülüyor. Seçilen şiirlerin İngilizceden değil de Türkçeden seçilmesinin nedeni ise adayların daha iyi bildikleri dilde çalışabilmeleri olarak gösteriliyor; özellikle anlam çözümleme sürecinde daha başarılı olabilecekleri düşüncesinden yola çıkarak.

İlk uygulama için seçilen "Kızılılık" şiiri Orhan Veli'nin şair Nazım Hikmet'e atfen yazdığı bir şiirdir. Bu uygulamada önce adaylardan metin içindeki bir ögenin (kızılılık) çıkarılıp yerine başka bir öge getirilmesi istenmiş ve bunun sonuçları sorgulanmıştır. Burada amaç öncelikle adaylara her metnin bir bütünlüğünün olduğunu göstermek olarak belirtiliyor. Böylece adaylarda yazın metni ve hatta şiir gibi oldukça karmaşık bir yapı içinde çeviri açısından metin bütünlüğünün öncelikli bir öneme sahip olduğu bilinci oluşturmak hedeflenmektedir. Çeviriye doğrudan başlamak yerine bu biçimde metnin örgüsünün içine girmeye çalışıp onun yapı taşlarını çözümleyerek ve bütünlüğünün farkına vardıktan sonra adayları çeviriye yönelten bir çalışmanın sergilendiğini görmekteyiz. Metni salt dil yapılarından oluşan bir dizge biçimde görmektense bileşenlerin ait oldukları dizge içindeki yerlerini ve önemlerini kavratmaya, ögelerin metniçi ve metindışı anlamlarına, varsa çağrışımlarına yöneltmeye çalışan bu uygulama ile adayların çeviri çizgisinde de kendilerine daha bilimsel bir yol bulabilecekleri düşünülmüş olabilir. Uygulama süresince adaylara "metin bütünlüğü", "metin çözümleme", "çeviri metnin kaynak metinle ilişkisi" ve "çeviri bilinci ve çeviri kararları" başlıkları altında görevler verip onları adeta yönlendirerek çeviri sürecinde verdikleri ve verecekleri kararların ne denli önemli olduğu bilincine varmalarına da yardımcı olunduğu belirtiliyor. Arada sunulan

iki çeviri metin örneği de hem adaylara başka bir çevirmenin çalışmasını değerlendirme imkanı sunuyor hem de sadakat kavramı üzerine adayların zihinlerinde yer alan yanlış anlaşılmanın da ortadan kaldırılmasına yardımcı olunuyor. Bu çalışmaların sonucunda adaylarla yapılan tartışmanın genel sonucuna bakıldığında adaylarda artık çeviri gerçeklerinden kopmamış bir çeviri bilinci ve metin bilinci yerleştiğinden bahsetmek mümkün.

İkinci uygulama için yine Türkçe bir şiir kullanılmış - Can Yücel'in "Kitabesiz Seng-i Mezar" başlıklı şiiri – ve benzer bir yol izlenerek metinden öge çıkarma ve yerine eşanlamlı sözcükler getirmek gibi görevler verilmiş adaylara. Burada da yine amaç metin bütünlüğü kavramını öğrencilerin iyice içselleştirmeleri denebilir. Bu uygulama ilkini pekiştiren bir nitelikte olup adayların kendi çeviri kararlarını verirken artık daha bilinçli bir biçimde davranmalarını hedeflemektedir. Daha önce de değinildiği gibi yazarlar her ne kadar "sadakat" kavramını öncelikli bir dayanak noktası olarak görmeseler de, nihayetinde "sadakat" kavramı yine su yüzüne çıkmış ve verilen çeviri kararlarını bir biçimde etkilediğini gözlemle fırsatı buluyorlar. Sadakatin kime yöneleceği sorunu da ortaya çıkıyor. Adayların çeviri kararları sürecinde "izin" sözcüğünü kullanmaları gösteriyor ki çevirmeni kuşatan zorluklar salt metinle sınırlı kalmıyor. Bunların ötesinde kaynak metin yazarı ve erek okuyucu kitlesi var ve sonuç olarak çevirmen, sorumlu olduğu kendi kimliğinin sıkıştırdığı bir mengene içerisine itiliyor.

Üçüncü uygulama ilk iki uygulamadan hem yöntem, hem çevirinin yönü – İngilizceden Türkçeye – hem de tür açısından farklılık gösteriyor. Diğerlerinin aksine burada adaylara bir romandan bir kesit veriliyor ve doğrudan çeviri yapmaları isteniyor. Seçilen roman F.Scott Fitzgerald'ın *The Great Gatsby*'si. Uygulamadan önce saptanan, metin içinde sorun çıkartması beklenen yerlerde sorun çıkmamış ancak hiç hesaba katılmayan başka ciddi çeviri sorunları öngörülmedik yerlerde gözlemlenmiş. Örnek vermek gerekirse, bağlam bilgisi olmadan, hemen çeviri ile işe koyulmanın ve biraz da sözlük odaklı çeviri uygulamasının sonucu olarak anlaşılması güç ve birbiri ile uzaktan yakından ilgisi olmayan fiillerin bulunduğu tümceler ortaya çıkmıştır: *bir balonun havada yüzüşü gibi süzülen kadınlar*. Bunun sonucun olarak erek dil dizgesinde hangi eylemleri hangi öznelerin yapabilip yapamayacağı ya da bu eylemlerin erek dilde kullanılıp kullanılmaması gibi daha çetrefilli sorunlar saptanmış. Çözüm olarak adayların

kaynak metnin sözcüklerinden sıyrılması ve erek dilde kullanılabilecek imgelerden faydalanılması öneriliyor.

Seçilen metin bir oda sahnesini tasvir ettiğiinden adaylardan metni bir tiyatro metninin sahne betimlemesine dönüştürmeleri istenerek kaynak dilde görülen karmaşık metin örgüsünün çözümlenmesi ve bir biçimde sadeleştirme yoluyla metni anlamlandırmalarına yardım amaçlanmış olabilir. Ancak sonuçlar adayların basitleştirmeyi yapıp çeviri metnin etkisinden kurtulamadıklarını gösteriyor. Çeviri bağlamında ele alınması gereken sorunlar ise adayların kaynak metnin bağlayıcılığı karşısında çevirmen olarak özgürlüklerinin sınırlarını bilmemeleri, sözlük kullanımını tam olarak becerememeleri – karşılık verilen sözcüklerden başka sözcükler türetememeleri (dalgacıklanma örneği) gösteriliyor. Bunun dışında adayların çıkarım yapmada yöntemsizlik ile eğretilme ve benzetmelerin aktarımında sorun yaşadıkları da belirtiliyor.

Son uygulama ise bir anlatı metnini içeriyor – Lawrence Durrell’in *Bitter Lemons of Cyprus* başlıklı eseri. Adaylardan yine her hangi bir ön alıştırma yapmadan çevirmeleri isteniyor. Burada da amaç adayların herhangi bir araştırma yapıp yapmayacaklarını ve nasıl davranacaklarını betimlemek. Kaynak metinde geçen “Turkish general Mustafa” ve “Famagusta” gibi özel isimler karşısında adayların ne gibi bir yol izleyecekleri ve metin içinde üstü örtülü bir biçimde duran bilgiyi nasıl ortaya çıkaracakları ele alınıyor. Burada bahsedilen Mustafa kim? Famagusta neresi? Bu uygulamanın diğerlerinden en belirgin farkı adayları öncelikle dünya bilgisi ile sınamak. Şayet çevirmen kaynak metnin içine serpiştirilen dünya bilgisinden yoksunsa çevirisinin başarılı bir çeviri olma ihtimali o denli düşük olacaktır. Burada vurgulanan nokta bir çevirmenin çeviri becerisinin, onun her iki dili iyi bilmesinin ötesinde belirli ölçüde bir dünya bilgisine sahip olması ya da en azından iyi bir araştırmacı gibi metin içinde karşısına çıkan bilinmeyenlerin izini sürmesine bağlı olduğudur.

Son uygulama esnasında üzerinde durulan bir başka konu da adayların yaptıkları çevirileri okuyup okumadıkları. Kaynak metinde var olan ve iyi bildiklerini düşündükleri bazı öğelerin aslında başka çağrışımlarının olduğunu kestirememeleri çeviride erek dil dizgesinde hiç karşılaşılmayan tuhaf sonuçlar doğurabiliyor – “çelik”, “masat” ya da “mızrak” yerine bıçak, hançer ya da kılıç gibi. Burada adayların kaynak metni okudukları

gibi yaptıkları çevirileri de okuyup okumadıkları ortaya çıkıyor. Görünen o ki, aynı biçimde bir okuma gerçekleşmeyince metniçi öğelerin çevrilmesinde sorunlar doğmakta; “ulaşmak”, “varmak” yerine “saplanmak” gibi. Bu uygulamanın sonunda adaylara bir çeviriyi yapmadan önce kim için çeviri yapılacağıın iyi bilinmesi ve iyi bir araştırmacı gibi metnin içindeki ipuçlarını toplayıp neyi nerede aramalarının uygun ve yerinde çözümler sunabileceğini bilmeleri gerektiği ortaya çıkıyor.

Sonuç olarak çevirmen adaylarıyla yapılan bu uygulamalar bize bir olguyu gösteriyor; çeviri çok boyutlu bir eylem. İyi bir çevirmenin iyi bir araştırmacı kimliğinin olması, metin bilgisine sahip ve hem kaynak dilin hem de erek dilin özel kullanımlarının, çağrışımlarının, eşanlamlılarının, göndermelerinin ve eğretilmelerinin neler olduğunu da bilmesi gerektiği bir kez daha örneklerle vurgulanıyor. Çevirmenin zengin bir dünya bilgisine sahip olması işini kolaylaştıracak en önemli unsur. Hiç kuşku yok ki, herhangi bir metin içinde sürekli Ne? Kim? Neresi? Niçin? gibi soruları sorulduğunda anlam içeriği kavranabilecek birçok öge bulunabilir.

Sonsöz bölümünde de altı çizildiği gibi iyi bir aktarım becerisinin, erek dile hakimiyet, iyi dil kullanımı, metin üretme becerisi gibi niteliklerin ancak doğru bir çeviri yaklaşımıyla birleştiğinde başarılı ürünler ortaya çıkarabileceğini gösteriyor. Kitabın başlığında sorulan soru her ne kadar kendi içinde yanıtı veriyor gibi görünse de – ilahi çevirmen ifadesi ile sanki “hayır asla öyle değildir” gibi algılansa da – her zaman bu cevabı gerektiremeyebilir. Önemli olan metni tüm metniçi öğelerinin oluşturduğu bütün içinde tanımak, buna göre çeviri yaklaşımını belirlemek ve bu doğrultuda verilecek kararlarda tutarlı kalabilmektir.

Sonuç olarak yazın çevirisi uygulamaları üzerine atölye çalışmalarından oluşmuş bu kitap öncelikle uygulamalardan hareket ederek kuram bilgisini öğrencilerin sanki bir kazı yaparmışçasına katman katman toprağın derinliklerine iner gibi metnin derin yapısına dalarak ortaya çıkarmalarını sağlamaya çalışıyor. Kitabın yazın çevirisi konusunda uygulama odaklı bir çalışma olması bu eserin ileriye yönelik çalışmalara yön verici bir nitelik kazanmasını sağlıyor. Bunun dışında yazarların hem çevirmen hem de akademisyen kimlikleri çalışmanın hem akademinin ihtiyaçlarını hem de çeviri piyasasının ihtiyaçlarını birinci elden değerlendirmelerini mümkün kılıyor. Kitabın salt çeviri eğitimi ile ilgilenen akademisyenlere değil aynı

zaman da çevirmen adayı öğrencilere de, yazın çevirisinde çevirmen ile metin arasındaki doğru etkileşimi örneklemesi bakımından, faydalı olabileceği sonucuna varılabilir. Ülkemizde yazın çevirisi eğitimi alanında büyük bir ders kitabı eksikliği bulunmaktadır. Yazılı çevirinin sorunlarından yola çıkarak oluşturulan bu eser, yazın çevirisi eğitimi için üniversitelerde ilgili dersler için mevcut bu boşluğu doldurabilir ve benzer ölçüde nitelikli eserlerin oluşturulmasına da öncülük edebilir.

Book Review*

“WATERMELON” FOR “CRANBERRY? COME ON TRANSLATOR!'

İNÖNÜ KORKMAZ**

Kızılıcak karpuz olur mu hiç?
İlahi çevirmen! Ülker İnce,
İşin Bengi-Öner Atanın zira bilginin sulhu,
gıcırta gerektirir barışın, bilmiş barışlar alabilmek
zattınlar jettatırnak nasıl evrilmek eldi? Bu soruya
janklar arayan alırsın İr Mevri Aaliyesi çalırsın...

DUYGU

An academician as well as an award-winning translator-editor, Ülker İnce, and İşin Bengi-Öner, a translator and an academician, collaboratively present a practice-oriented work for both students and translation educators and academicians in order to fill the gap between theory and practice in the area of Translation Studies. Both authors were educated and trained in the profession of translation inspired by the thirst of their curious and excited students and indicated a relevantly new point of view through combining

* Translated by Esra Nur SÖZBİLİCİ, Research Assistant at Trakya University, Translation and Interpreting Department.

** Phd student at Istanbul University, Translation Studies Department; Lecturer at Trakya University, Translation and Interpreting Department.

<?> Ülker İnce&İşin Bengi Öner. *Kızılıcak Karpuz Olur mu? İlahi Çevirmen*, İstanbul: Diye Yayınları, 2009, SBN: 9786054040018, See also http://www.diye.com.tr/?page_id=111 ISBN: 9786054040018

their experiences and knowledge with translation practice, namely literary translation practices in translation education. Like a fruit of a tree watered and fertilized with knowledge and experience - coincidentally the book has fruits in its name - this work draws attention to the education-based problems of written translation in general and literary translation in particular.

The book mainly consists of four workshops under the titles of *practices*, each of which was carried out with the students in the departments of Translation Studies and examines the following problems generally encountered in translation education: What is the concept of integrity in text? How should a text analysis be performed? What is the interaction between the translated text and the source text? What is the interaction between text analysis and translation? Also “the problem of fidelity in translation”. Even though the authors stated that they did not particularly aim at the concept of fidelity in the process of writing the book, in the epilogue, they stated that the concept of “fidelity” came out as a continual issue which was difficult to leave out of the scope (163).

The authors mention “reversing the gloves” as an ascription in the work for the part giving information about workshops before the “practices”. Indeed, this statement is used as the description of the path followed in this study. Instead of taking theory as the basis of the method and the practice, the book suggests certain practices for students and prefers to help students reach the theoretical discussions using the path determined by these practices. Therefore, prospective translators will be more effectively integrated in the translation process and instead of feeding them with “solid theoretical knowledge”, they are offered many chances to explore it.

The book puts forth two primary scopes of practice; firstly, developing a consciousness in prospective translators regarding the definition of a literary text and its translation, and secondly, helping students comprehend the cold facts of literary translation. In addition, the authors state their aim as providing “practices” that enable prospective translators to explore the concepts beyond themselves as well (12).

Two poems in Turkish, a novel in English and an autographic short story in English were chosen as the text types to be used in practices. The poem is chosen in the first place as it is shorter compared to a novel and a short story.

Also, the intra-textual and inter-textual bonds of the poem with more strict patterns could be revealed in a relatively shorter time than other text types. In addition, the fact that the possibility of deteriorating the textual pattern, intra-textual structure, intra-textual bonds and the integrity of poem is higher is another reason for this preference. Therefore, prospective translators are offered the chance of easily observing the deterioration and understanding the nature of translation through experiencing what might undergo in the text. Preferring poems in Turkish rather than in English would offer students a chance to study in a language in which they have better command.

The poem “Kızılılık”, which was chosen in the first practice, was written by Orhan Veli and was attributed to Nazım Hikmet. In this practice, the prospective translators were primarily asked to replace an element (*kızılılık*) in the text with another one and examine the results, aiming to demonstrate to the students the presence of integrity in each text. Therefore, the prospective translators will raise awareness on the fact that the textual integrity is of great importance for translation of literary texts and especially of poems with a considerably complex structure. We observe that the study leads prospective translators to analyze the elements of textual pattern and realize its integrity instead of heading directly for translating. Through this practice, aiming at the intra-textual and inter-textual meanings of the elements and their connotations, if they exist, rather than considering the text as a system consisting of a pure linguistic structure, it might be seen that the prospective translators find a more scientific path to follow during the process of translating. In the course of practices, prospective translators were given tasks and they were almost directed under the titles of “textual integrity”, “textual analysis”, “the relation between the target text and the source text” and “translation awareness and decisions” which all help them raise awareness towards the importance of decisions made or to be made during the translation process. Two translated text samples presented in the work enable prospective translator to assess the work of one another as translators and to discard the misconceptions in their minds regarding the concept of fidelity. At the end of this practice, given the general results of the discussion with prospective translators, it may be said that a translation and textual awareness related with the facts of translation get rooted in prospective translators.

A poem in Turkish was also used in the second practice; “Seng-i Mezar” by Can Yücel which sets the same objectives as in the first practice. This practice enhances the first practice and aims to stimulate prospective translators to act more consciously while taking translation decisions. As in the first practice, the concept of fidelity is observed to become evident and affect the decisions taken in the process. In addition, the problem of the direction of fidelity emerges in this practice. The fact that prospective translators use the expression “permission” indicates that the difficulties surrounding translators are not solely limited with the text alone. Beyond these, there is the fact of the source text author and the target audience surrounding the decisions taken by the prospective translators and, as a result, translators are suppressed by the pressure created by their own identity.

The third practice differs from the first two practices in terms of both method and the direction of translation – from English into Turkish – and material as well. Contrary to the other practices, prospective translators are presented with a section from a novel and asked to make direct translations. *The Great Gatsby* by F.Scott Fitzgerald was the chosen work for this practice. However, it is stated that the parts previously thought as problematic prior to the application bore no problems, while, other previously unconsidered serious problems were observed. For example, starting directly with the translation and dictionary-based translation practice resulted in sentences consisting of actions that were hard to understand and irrelevant with each other: *women floating like the swaying of a balloon in the air*. This situation resulted in more complex problems like which actions could be taken by which objects and whether these actions could be used in the target language. The book presents the solution for the prospective translators as eluding from the words or phrases of target text and benefiting from the images that can be used in the target language.

Since the chosen text depicts a room setting, prospective translators were asked to transform the text into a scene description of a theater script which aims to analyze the complex textual pattern observed in the source language and give the meaning of the text through a certain kind of simplifying. However, the results indicate that the prospective translators made simplifications yet they might have failed to get over the effect of the translated text. The problems that should be dealt with in the context of translation are stated

as the failure of the prospective translators of considering the limits of their freedom against the cohesiveness of the source text and managing to use the dictionaries effectively - like the failure in making lexical items from root words (e.g. ripple/ *dalgacıklanma*). In addition, prospective translators were stated to be methodologically insufficient in deduction and have problems in the transfer of metaphors and similes.

The last practice includes a narrative text -“Bitter Lemons of Cyprus” by Lawrence Durrell. Prospective translators, again, are asked to make translations without any pre-exercise. This practice aims to examine whether prospective translators do any research and how they behave and deal with the ways they choose for proper nouns in the source text like “Turkish General Mustafa” and “Famagusta” and how they reveal the covert information in the text. This practice tests prospective translators through world knowledge which is the most significant difference of this one from the others. The point stressed in this part is that a successful translational ability of translators requires them to have the knowledge of the world to a certain degree, or at least to trace the unknowns encountered in the text like a researcher, as well as knowing both languages well.

Another point emphasized in the last practice is whether or not prospective translators read their translations. The failure to perceive other connotations of certain elements in the source text that they think they know well may lead to weird results unfamiliar in the target language system: using knife, dagger or sword instead of “steel”, or “spear”. This reveals whether prospective translators read their translations in the way they read the source text. Apparently, the problems are encountered in the translation of intra-textual elements in case of the absence of aforementioned reading process; using “to stab” instead of “to reach” or “to arrive”. This practice shows the importance of knowing the target audience of translations and the parts to be examined in order to obtain the evidence in the text as a good researcher.

In conclusion, these practices conducted with prospective translators indicate a fact for us: translation is a multidimensional action. The book stresses the necessity to have the identity of a researcher, having textual knowledge and being competent in the exclusive usages, connotations, synonyms, references and metaphors of both the source language and the target language to be a good translator. Enriched world knowledge will facilitate

the works of translators since the text that may include many elements becomes meaningful when questions like “What?”, “Who?”, “Where?” and “Why?” are asked. As stressed in the epilogue; only when the skills for the ability required for a good transfer, the command of the target language, efficient use of language and the ability of text production are combined with an accurate translation approach, can successful works be produced. Even though the question asked in the title of the book seems to have an answer in itself – although the expression “Come on translator!” seems as if the answer should be “No, absolutely never” – this answer is not always, necessarily, true. The important point is to identify the text within a unity consisting of all intra-textual elements and to determine the approach of translation accordingly and remain consistent in the decisions to be taken in this line.

Consisting of workshop studies on literary translation practice; this book tries to enable the students to explore theoretical knowledge through practices like an excavation gradually exploring the layers of the soil. The fact that this book is a practice-based work gives it a dimension leading and contributing to the future studies. It can be concluded that this book may be beneficial for students who are indeed prospective translators and the academicians, as well, involved in pure translation training, since it illustrates the accurate interaction between the translator and the text in literary translation. The publications in our country display a great deficiency in terms of the textbooks on the education of literary translation. Based on the problems in literary translation; this book can fill the current gap in the education of literary translation for the relevant courses at university departments and lead the way to the production of other qualified works.